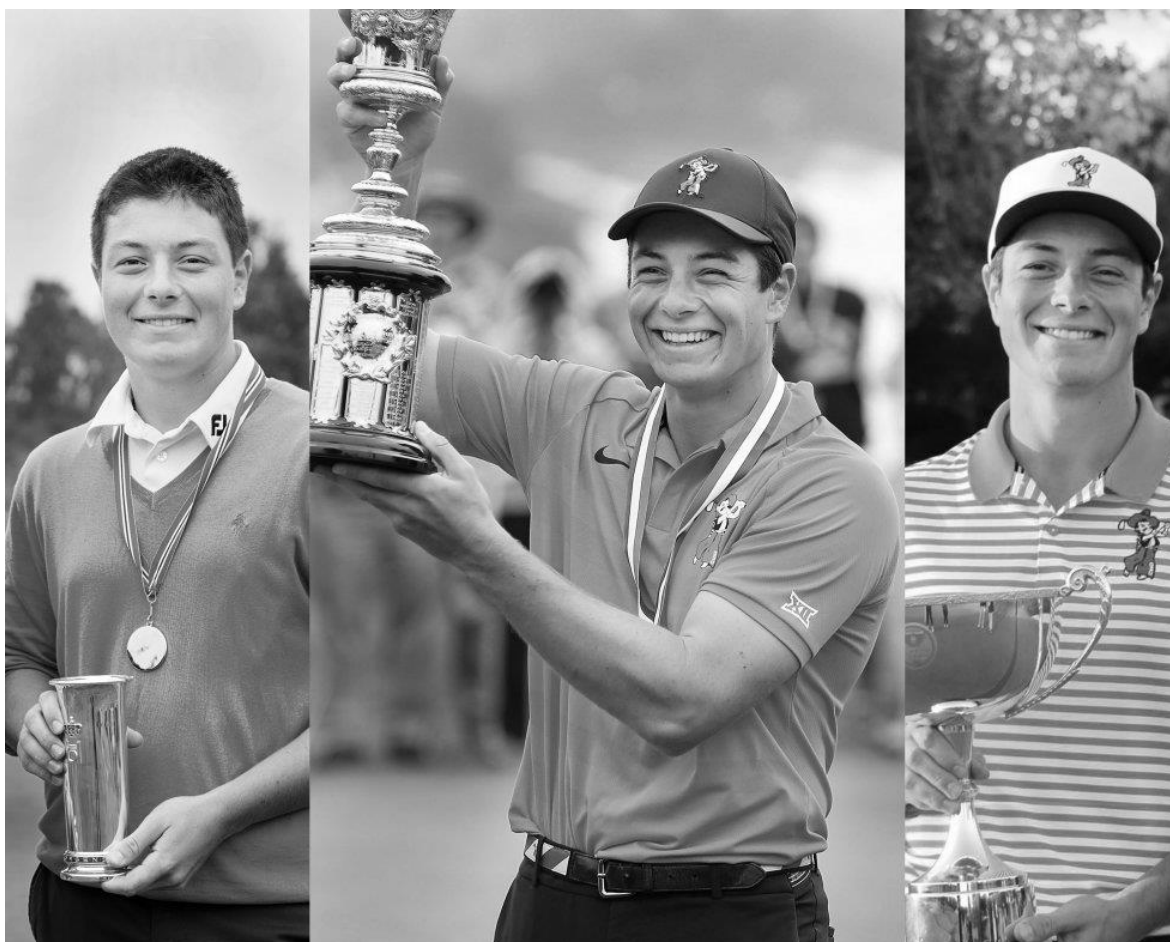

V FOR VIKTORY - HISTORIEN OM HOVLANDS GJENNOMBRUDD

Dette er historien om hvordan Viktor Hovland gikk fra å være en av Norges mest lovende juniorspillere til å bli tidenes første nordmann i The Masters.

Skrevet av Christian Døvle (NB! Denne artikkelen ble opprinnelig publisert i Norsk Golfs magasin etter seieren hans i U.S. Amateur i august 2018)

Det har åpnet seg muligheter for Viktor Hovland som ingen annen norsk herregolfer har fått før ham. Er Golf-Norge endelig i ferd med å få gjennombruddet vi har ventet på?

Det er sommeren 2013, og Europas beste juniorer er samlet på Murcar Links Golf Club utenfor Aberdeen for å spille European Boys Team Championship. Det norske guttelaget er på troféjakt, men det er ikke bare edelt metall på spill for unggutta. Slike turneringer er nemlig deres viktigste utstillingsvindu foran talentspeidere fra amerikanske universiteter, som er på jakt etter nye rekrutter til deres lag de kommende årene. Og hvis gutta overbeviser, venter ikke bare muligheten til å kunne konkurrere mot de beste collegegolferne i USA, men også lukrative stipender og sponset utdanning.

En av universitetsrepresentantene som er på speidertur i Skottland denne uken, er Oklahoma State Universitys Alan Bratton. Bratton, som selv har bakgrunn som spiller ved Oklahoma State og flere år på touren, har nettopp lagt bak seg to år som trener for skolens damelag og syv år som assistenttrener. Nå har han overtatt det prestisjetunge sjefsroret til herrelaget, som kun lagets fjerde «head coach» siden 1949. Trenerne før ham har produsert navn som Rickie Fowler, Scott Verplank, Hunter Mahan, Alexander Norén, Bo Van Pelt og Charles Howell III (for å nevne noen), så her er presset på Bratton fra dag én til å finne spillere som kan videreføre de stolte tradisjonene til de oransje cowboyene.

Alan Bratton så Viktor i aksjon første gang i 2013. Han så noe spesielt i ham umiddelbart. (Foto: Getty Images)

Bratton har hørt ryktene om den spennende norske spilleren Kristoffer Ventura, og nå er han på Murcar Links for å fotfølge ham. Men selv om Bratton omsider ender opp med å signere Ventura til Oklahoma State, er det en helt annen spiller på det norske laget som fanger oppmerksomheten hans denne uken. En av de yngste gutta på laget, en liten svarthåret kraftplugg med et smittsomt glis og et balltreff som en voksen mann, er ute på sitt første landslagsoppdrag i en internasjonal turnering. Det ser ikke sånn ut.

-Hvem er *det der*? spør en lettere forbauset Bratton en av tilskuerne ved siden av seg.

-Det er Viktor Hovland.

Alan Bratton bar bagen til Viktor under seieren i U.S. Amateur – og kommer sannsynligvis også til å gjøre det i neste års Masters. (Foto: USGA)

15-åringen er i match mot storfavoritten Connor Syme, som nettopp har vunnet slagspillsdelen av turneringen noen dager tidligere.

De færreste hadde levnet Viktor noen som helst sjans mot den to år eldre engelskmannen, men Drøbak-spilleren virker totalt uaffektet av stundens alvor; Viktor slår det ene klokkerene slaget etter det andre, ruller i birdieputt etter birdieputt, og ender til slutt med en sensasjonell seier i omspill. Selv om det til slutt ikke gikk hele veien for Norge i turneringen, som tapte i finalen og endte med sølv i mesterskapet, hadde likevel Bratton sett mer enn nok. «*Han der skal jeg signere*», tenkte han.

Jeg ble så imponert over hvordan han omfavnet presset han spilte under. Han så ut til å vokse desto mer press han hadde. Jeg så noe spesielt i ham, sier Bratton til Norsk Golf.

De neste par årene fortsatte Bratton å overvåke utviklingen til både Viktor og resten av det norske laget. Sommeren 2014 dro han til Oslo for å se på ham nærmere, og deretter til EM i Finland i 2015.

Spol tre år frem i tid, og en tårevåt Bratton står med iPhonen sin på Pebble Beach sin 18. green med kameralinsen rettet mot Viktor. Viktor, som i løpet av det siste året har blitt den viktigste brikken i Oklahoma State-lagets velsmurte maskineri, har nettopp fått det sagnomsuste Havemeyer-trofeet i hånda – beviset på at han har vunnet verdens største amatørturnering U.S. Amateur. Han har fått navnet sitt inngravert ved siden av storheter som Jack Nicklaus, Arnold Palmer, Bobby Jones, Phil Mickelson. Og så klart Tiger Woods. «*Tiger who?*», fleiper Viktor med TV-kameraer og mikrofoner klistret opp i ansiktet og med en hel golf-verden som tilskuere, men med et avvæpnende smil som gjør at ingen forveksler det med arroganse.

Viktor Hovland har bare fortsatt fremgangen år etter år siden Bratton så ham på Murcar Links for første gang. Nå har han endelig presentert seg for golfverden.

Han kan nå så langt som han bestemmer seg for å gjøre, sier Bratton til Norsk Golf.

Viktor leverte en av U.S. Amateur-historiens mest dominerende forestillinger. Her før semifinalen mot Cole Hammer, som Viktor vant etter å ha avsluttet med seks birdies på de syv siste hullene. (Foto: USGA)

Tilbake til hverdagen

Det er nesten litt skremmende å tenke på, sier Viktor Hovland, med en litt groggy stemme.

Jeg har fått meldinger fra Jack Nicklaus og Gary Player. Jeg er jo akkurat den samme personen som jeg var for en uke siden, men det er litt overveldende å tenke på hvordan livet plutselig har forandret seg på en uke.

Det er tidlig om morgenen i den lille byen Stillwater i Oklahoma. Viktor ligger fortsatt pakket inn under dyna da vi ringer ham.

I går var han en tur innom universitetet for å skrive seg opp i fagene han skal delta i dette semesteret: sports-management, kommunikasjon og regnskapsføring.

Regnskapsføringen tror jeg kommer til å gi meg litt juling dette semesteret, smiler han.

Det er tilbake til hverdagen igjen for Viktor, som har sin første turneringspause siden juleferien. Men de rolige dagene i Stillwater er på langt nær så rolige som han har vendt seg til de siste par årene. Han kan nesten ikke bevege seg en meter på skolens område før noen kommer bort for å gratulere ham, han har holdt pressekonferanse for lokalpressen, vært med i podcaster, radioprogrammer, lokal-TV og på telefon med The Golf Channel. Ja, han har til og med fått en henvendelse fra et modellbyrå, som lurte på hvor høy han var!

Det der gjorde dagen min, skrattler Viktor. Det er jo greit å vite allerede nå at man har noe å falle tilbake på!

De siste par dagene har vært en eneste stor tåke for 21-åringen, som har svevd på en sky etter hans historiske seier i verdens største amatørturnering.

Viktor leverte en av de mest dominerende forestillingene i U.S. Amateurs 118 år lange historie. I løpet av de seks sluttspillmatchene vant han totalt 43 av 104 hull, og det var bare ETT hull i løpet av hele turneringen hvor han lå under i en av matchene. På riksdekkende TV i USA fikk han ekspertkommentatorer og PGA Tour-legender til å måpe av beundring, og maktdemonstrasjonen har sikret ham innpass i tre av majorturneringene neste år – inkludert The Masters på sagnomsuste Augusta National, hvor han blir den første norske spilleren noensinne.

Superlativene haglet fra TV-kommentatorene mens Viktor maltrakterte den ene motstanderen etter den andre:

«He is PGA Tour ready», sa det berømte Fox Sports-ankeret Joe Buck.

«He reminds me of a young Rory McIlroy», fastslo Curtis Strange.

«As cold blooded as Tiger Woods», konstaterte Paul Azinger.

Azinger og Strange har til sammen 29 PGA Tour-seiere og tre majortitler på samvittigheten, så er det noen som vet hva de prater om, er det dem.

Det er ikke så rart at Viktor føler seg litt overveldet. Men er han overrasket?

Før turneringen startet, var ikke spillet helt der jeg ønsket det skulle være. Men etter hvert som uken gikk, spilte jeg på meg mer og mer selvtillit. Jeg kom ordentlig i sonen, og jeg hadde ikke bare som mål å slå motstanderne mine. Jeg ville knuse dem, forklarer han.

Oppdrag utført.

Viktor ydmyket motstanderne sine på banen, og de kunne ikke gjøre annet enn å ta av seg hatten for spillet han vartet opp med.

«Seriously, that was awesome», sa kvartfinalemotstander Austin Squires da han ristet Viktor i hånda etter å ha blitt avkledd på bare et par timer. Selv i kampens hete spilte han med sitt avvæpnende smil som fikk til og med motstanderne til å like ham.

Uken før Viktor satte kursen mot California, spilte landslagstrener Niklas Diethelm to treningsrunder med ham hjemme i Norge på Losby og Bogstad. Der fikk Diethelm følelsen av at noe spesielt kunne være i emning:

Det er rett og slett det beste jeg har sett fra en norsk spiller noensinne. Han misset ikke et eneste slag, og det kom til et punkt hvor jeg begynte å le etter slagene hans. «Er det mulig å slå så bra?», tenkte jeg. Det var helt sykt å se på.

Det som var så spesielt med å følge ham under U.S. Amateur, var at man ikke ventet på at han skulle misse. Man forventet at han bare skulle mate på, og det gjorde han også.

Landslagstrener Niklas Diethelm skjønnte at noe spesielt var i emning da han møtte Viktor like før avreise til California. (Foto: Benjamin A. Ward)

Viktor spilte med Alan Bratton som caddie under hele turneringen. Bratton, som også gikk caddie for Peter Uihlein da han vant U.S. Amateur i 2010, beskriver uken på Pebble Beach som et av de stolteste øyeblikkene i hans karriere.

Det er slikt man lever for som trener. Ingenting er større enn når man kan se unge spillere leve ut drømmene sine. Det var en veldig spesiell opplevelse å se noen oppfylle potensialet sitt på den måten.

Bratton var spent før han skulle møte Viktor på starten av uken; De hadde ikke sett hverandre på en hel sommer, og Bratton lurte på hvordan spillet til Viktor kom til å være. Han fant raskt ut at det ikke var noen grunn til bekymring.

– Selvtilliten hans vokste gjennom hele turneringen, og man begynte etter hvert å ane konturene av at dette kunne være hans uke. Men han overpresterte ikke. Han var bare seg selv. Han spilte sin normale, gode golf. Jeg både tror og håper at det kommer til å utløse en enorm selvtillit hos ham i tiden fremover, sier Bratton.

Starten på golfkarrieren

Viktors golfkarriere begynte allerede da han var fire år gammel, da faren tok ham med på Drøbak Golfklubb for første gang. Det var imidlertid først da han meldte seg inn i juniorgruppen til Grønmo Golfklubb, som lå nærmere hjemmet hans i Oslo, at han begynte å bli mer seriøs i treningen. Fra å bare spille om sommeren trente han nå golf dedikert hele

året, og han skilte seg tidlig ut fra de andre barna.

Han er den eneste av juniorene som trente på bursdagen sin, forteller Magnus Ohlsson, Viktors trener fra han var tolv år gammel og gjennom tenårene.

Magnus Ohlsson var Viktors trener gjennom tenårene. Her besøker han Viktor i Florida, hvor han så sin tidligere elev ta sin første collegeseier. (Foto: Magnus Ohlsson)

*«Han er den eneste av juniorene som trente på bursdagen sin»
Magnus Ohlsson*

Han ble så irritert når solen gikk ned tidlig og han måtte dra hjem. Han var ekstremt treningsvillig. Han trente som en toppidrettsutøver fra ung alder, så jeg er overhodet ikke overrasket over fremgangen han har hatt. Det er ikke tilfeldig at han og Kristoffer Reitan er de to beste amatørerne våre. Det er også de som har trent mest og best av alle de unge spillerne i Norge, sier Ohlsson, som nå jobber på Oppegård GK. Det var ikke bare i treningsmengden Viktor tidlig skilte seg ut fra de andre på, men også *måten* han trente på.

Nysgjerrigheten hans var en av hans største styrker. Han var tørst etter kunnskap om golfsvingen. Han stilte konstruktive spørsmål hele tiden, og ville ikke bare få beskjed om hva han skulle gjøre. Han ville forstå hvorfor.

Ohlsson beskriver Viktor som enhver instruktørs drømmeelev.

Vi som er trenere, har bare spillere på lån. Vi eier ingen spillere. Nesten all tid en golfspiller bruker på trening, er alene. Derfor er det også viktig at man er selvstendig og klarer å forstå og justere sin egen sving. Min drøm er at alle mine elever skal stille de samme spørsmålene som Viktor stilte. Han har alltid hatt stålkontroll over sin egen utvikling.

Viktor sier han aldri har vært redd for å gå imot rådene han har fått, hvis han mener de ikke er riktig for ham.

*Jeg ser alt for ofte at golfspillere stoler på dårlige råd.
Jeg er flink til å lytte, men samtidig har jeg vært flink til å
rense ut det som jeg ikke passer for meg.*

Viktor Hovland

– Jeg synes det er viktig å tørre å tenke selv og ha egne meninger. Jeg ser alt for ofte at golfspillere stoler på dårlige råd. Jeg er flink til å lytte, men samtidig har jeg vært flink til å rense ut det som jeg ikke passer for meg. Jeg synes det er veldig viktig at man finner sin greie. Folk blir fort veldig kategoriske og sier at man må gjøre det slik eller slik, forklarer Hovland, og viser til debatten som har vært om collegegolf de siste årene, og hvorvidt det er riktig vei å gå for unge talenter.

For meg er det helt åpenbart at college var det rette. For andre er det kanskje riktigere å satse på å bli proff med en gang. Det er det som er kult med golf. Det er ikke noe fasitsvar. Det er mange veier til Rom.

Magnus Ohlsson sier det ikke er tilfeldig at Viktor og Kristoffer Reitan er Norges to beste unge spillere. Ingen juniorer i Norge har trent mer enn dem. Her fra Suzann Junior Challenge i 2014. (Foto: Benjamin A. Ward)

På vei frem i Norge

Viktor begynte for alvor å vise seg frem på nasjonalt nivå da han var 15 år gammel. Selv om det var andre talenter som stjal oppmerksomheten, begynte Viktor i det stille å bli fast inventar nær toppen av leaderboardene i de store juniorturneringene.

Niklas Diethelm husker godt første gang Viktor skulle spille med flagget på brystet. Det var i European Boys Championship i Skottland – hvor han umiddelbart skulle gjøre seg bemerket for Oklahoma States Alan Bratton på sidelinjen.

Han var en endeløs kilde til humor, erindrer Diethelm om Viktors første tur med landslaget.

Før slike mesterskap pleier det å være en høytidelig åpningsseremoni. Spillerne tar på seg den strammeste finstasen for å ta lagbilder før spillet slår i gang.

Men Viktor så ut som om noen bare hadde kastet dressen på ham; Kragen var på utsiden av dressjakka, NGF-pinnen på brystet hang skeivt, og slipset så ut som en løs skolisse.

Det er så typisk Viktor. Han brydde seg ikke i det hele tatt. Han syntes det bare var kult at han kunne skape god stemning, ler Diethelm.

Og han er heller ikke redd for å si meningen sin. Da han nylig så en ung norsk proffspiller gå med capsen bak-frem på golfbanen hjemme i Norge i sommer, lød det munnrappt fra Viktor:

«Du vet at livet går i samme retning som du har capsen?»

Det er liten tvil om at Viktor er bedre i golf enn til å knyte slips! (Foto: Getty Images)

Han er ikke redd for å komme med noen spydigheter, men han sier det med et glimt i øyet. Samtidig sier han det fordi han mener det. Han syntes ikke det var ordentlig stil for en seriøs golfer å gå slik. Du kan alltid stole på at Viktor sier meningen sin!

Selv om Viktor var sterkt delaktig i Norges sølvmedalje i EM i 2013 og senere i ble tildelt golf forbundets juniorstipend, var det først i 2014 at han for alvor presenterte seg for det norske golfpublikummet. Mye hadde blitt skrevet i forkant av norgesmesterskapet på Tyrifjord GK om hvordan proffene ikke stilte opp i turneringen, men sannsynligvis hadde det ikke hatt noe å si uansett: 16 år gamle Viktor dundret til med å gå de fire rundene på 26 under par (!), anført av en runde på ti under par på andrerunden, som fortsatt er banerekorden på Tyrifjord. Ingen norsk proff hadde slått Viktor denne uka, konstaterte Kristoffer Ventura, som måtte ta til takke med tredjeplass i turneringen.

Det var da man virkelig begynte å forstå at han hadde noe ekstra. Den uken var utvilsomt gjennombruddet hans her i Norge, slår Diethelm fast.

NM på Tyrifjord i 2014 ble Viktors store gjennombrudd i Norge. Her med daværende golfpresident Finn H. Andreassen. (Foto: Benjamin A. Ward)

Den samme sommeren var Oklahoma States Alan Bratton i Oslo for å følge utviklingen til Viktor, ett år etter å ha sett ham på Murcar Links for første gang. Bratton likte det han så, og han ble ikke noe mindre begeistret da han reiste til Finland for å observere ham på nytt i 2015.

Viktor ble invitert over til USA for å besøke skolene som var interessert i ham, og Oklahoma State fikk sterk konkurranse fra Texas Tech, Tennessee og Texas Christian University. Men da Viktor fikk oppleve klubbhuset på Oklahoma States egen golfbane, Karsten Creek, ble det åpenbart for ham at dette var det riktige stedet å være: Hårene på armen reiste seg idet han skuet bortover veggene som var tildekket av trofeene fra skolens tidligere utøvere, som i ettertid har tatt steget ut og blitt stjerner på PGA-touren.

– Jeg følte en ærefrykt da jeg stod der. Det er umulig ikke å begynne å drømme om sin egen fremtid når man står i den gangen. Jeg tror nok skolen har rekruttert mange spillere i det rommet. De har en smittsom vinnerkultur, sier Viktor.

Kristoffer Ventura, som på dette tidspunktet allerede hadde tilbragt et år i Oklahoma, spilte

også en viktig rolle i å overbevise Viktor om hva som var det riktige valget. Det samme gjorde lagets private lekegrind, mesterskapsbanen Karsten Creek, som er en privat golfbane kun tilgjengelig for Oklahoma States spillere.

Viktor var aldri i tvil om at Oklahoma State var den riktige skolen for ham. Her etter NCAA-seieren på hjemmebanen Karsten Creek i sommer. (Foto: Getty Images)

– Valget var egentlig en «no-brainer». Det var ikke noe alternativ for meg å bli proff med en gang etter videregående. Selv om det hadde vært trygt og godt å spille på Nordic League, følte jeg meg ikke klar. Og jeg visste at ingenting kom til å utvikle spillet mitt mer enn å konkurrere på de banene som Oklahoma State spiller på uke etter uke.

16. november 2015 skrev Viktor omsider under på kontrakten med Oklahoma State, bare en uke etter å ha vært på besøk i Stillwater. Alan Bratton konstaterte at

det nå var på tide for Viktor å løfte spillet til et nytt nivå:

– Han har bare pirket litt på overflaten av sitt fulle potensiale, sa Bratton da Viktor signerte kontrakten.

Nytt liv i USA

Utviklingen Viktor Hovland har hatt i løpet av sine to første år på Oklahoma State University, har ikke vært noe mindre enn formidabel. På et lag der ni spillere til enhver tid kjemper om en plass i den fem mann store turneringstroppen, klarte Viktor tidlig å etablere seg som en nøkkelspiller. Han hadde ikke noe problem med å tilpasse seg det nye livet i USA.

Jeg trodde det skulle bli mye verre, men det gikk faktisk veldig fort, sier han Jeg bor i en liten «trailer park» hvor det nesten ikke er noe annet å gjøre enn å spille golf. Det passer meg perfekt. Absolutt alt er tilrettelagt for at man skal bli en god golfspiller, og skolen er veldig tydelige på hva de forventer av oss, sier Viktor, som sier det var mer utfordrende å kombinere golf og skole på Wang toppidrettsgymnas i Oslo, enn å gjøre det samme i Oklahoma. Wang var faktisk mye tøffere. Der var det skole fra åtte til halv fire hver dag, med prøver og lekser. Etter skolen var det bare å kjøpe seg hjem og kaste i seg noe mat før man dro på golfbanen og trene et par timer før det ble mørkt. I Oklahoma har man hele dagen på å gjøre hva man vil, og skolearbeidet er ikke så krevende. Det er få undervisningstimer hver dag, og flere av timene er mulig å følge på nett. De vet at vi er der for å bli toppidrettsutøvere, ikke akademikere.

Hvordan er nivåforskjellen på de collegeturneringene du spiller, sammenlignet med de største amatørturneringene i Europa?

Toppnivået på de beste spillerne er ganske likt. Men det er mye dypere felt her i USA. I Europa har man stort sett hørt om alle de gode spillerne, mens her kan det plutselig komme et helt ukjent navn ut av det blå som knuser alle. Det er når jeg har kommet hit at jeg har forstått hvor stor golfnasjon USA faktisk er. Det er mange av dem som ikke trener veldig mye, og på noen områder synes jeg flere norske spillere trener bedre. Men de har så sinnsykt mange som spiller golf, at de alltid kommer til å produsere gode spillere.

Viktor feirer sommerens NCAA-tittel sammen med lagkameratene sine. Laget er USA's soleklart beste collegelag. (Foto: Getty Images)

I konkurransene på college spilles det både lag- og individuelle turneringer: Spillernes slagspillscorer summeres sammen, men man kårer også de beste enkeltspillerne. Slik blir ens egne lagkamerater også sine konkurrenter. Viktor sier dette systemet bidrar til å bygge opp sterke individualister.

– Amerikanerne er helt rå når det kommer til å ha tro på seg selv og våge å gjøre sin egen greie. Men jeg liker den norske kulturen bedre. I Norge er det litt vanskeligere å få kontakt med andre mennesker, men når man først kommer på innsiden av skallet, utvikler man fort et sterkt bånd. I USA er det litt motsatt. Folk fremstår nesten som bestevennen din første gang du prater med dem, men så kommer man liksom aldri helt forbi det litt overfladiske første nivået neste gang man treffes. Det skal mye til for at forholdet utvikler seg til noe med litt mer substans.

I blant kan man diskutere om han har misforstått hvor bra man egentlig behøver å slå ballen for å kunne spille på PGA-touren, for det nivået som Viktor bare er halvveis fornøyd med, er fortsatt bunnsolid.

Niklas Diethelm

– Jeg liker når man kommer til et nivå hvor man kan kødde med hverandre og slenge litt dritt. Det fellesskapet vi har i Norge, gjør at det også at det er mer rom for å lære av hverandre. Det er ikke helt amerikanernes greie.

Alan Bratton la raskt merke til det unike fellesskapet i det norske laget da han fulgte dem i EM for første gang.

– Jeg ble utrolig imponert over de norske gutta og samholdet deres. Jeg synes Niklas har gjort en fantastisk jobb med laget, og gutta er ikke bare gode golfere: de er også ordentlig fine personer. Oklahoma State har hatt en god historie med å få frem gode svensker, blant andre Alex Norén, men siden 2013 har vi sett mer og mer til Norge. Dere er et eksempel til etterfølgelse på mange måter, sier Bratton.

Alan Bratton sier det norske samholdet er eksempel til etterfølgelse. Her står Viktor med Jarand Arnøy, Andreas Halvorsen og Kristoffer Reitan etter seieren i junior-VM i 2014. (Foto: NGF)

Svingnerd

Sannsynligvis er det ingen golfspillere i Norge som jobber mer «hardcore» med teknikktraining enn Viktor Hovland. Han har alltid interessert seg for ulike svingfilosofier, og han kan stå i timevis i dyp konsentrasjon på rangen for å pirke på ørsmå detaljer som nesten ikke kan ses med det blotte øyet.

Magnus Ohlsson mener Viktor er en av de aller mest kunnskapsrike spillerne han har trent, og Niklas Diethelm sier seg helt enig.

– **Han stiller ekstremt høye krav til seg selv. Viktor er nok den beste «ball-strikeren» jeg har sett i Norge. Henrik Bjørnstad og Espen Kofstad er de eneste andre jeg vil sammenligne ham med, men Viktor skiller seg ut ved at feilslagene hans er så utrolig små.**

Diethelm sier Viktor ønsker å sammenligne slagene sine med den ypperste verdenseliten.

– Når jeg tekster med Viktor etter en runde og han sier han ikke har slått ballen så bra, pleier jeg å ta det med en klype salt. I blant kan man diskutere om han har misforstått hvor bra man egentlig behøver å slå ballen for å kunne spille på PGA-touren, for det nivået som Viktor bare er halvveis fornøyd med, er fortsatt bunnsolid.

Diethelm sier tiden i Oklahoma State kommer til å være uvurderlig for Viktor, som lærer seg

hva slags nivå som kreves for å håndtere de vanskeligste golfbanene i verden.

– Tidligere har jeg hatt med meg unge spillere på TPC Sawgrass som ikke har klart å fatte hvordan de klarte å gå på 80 slag der. De trodde de slet med svingen den dagen, men faktum var at de ikke forstod at det var banen som avkledde dem og avslørte at de ikke hadde nok «skills». Viktor har derimot forstått hva som kreves.

Viktor virket helt upåvirket av presset i U.S. Amateur. (Foto: USGA)

– **Han vil vite at han kan klare å sikte på de samme flaggene som bare Dustin, Tiger, Rory, Koepka og Stenson våger å sikte på. Han har ikke lyst til å ofre noe i forhold til de andre. Da trenger han det samme balltreffet som Stenson. Og det er nivået han strekker seg etter, forklarer Diethelm.**

Det er mange eksempler på spillere som har latt jakten etter perfekt svingteknikk ta helt overhånd, og spillerne har til slutt har endt opp som mekaniske svingroboter uten spillefølelse ute på banen. Diethelm er ikke bekymret for at Viktor skal lide samme skjebne.

– Viktor er en av de mest tekniske spillerne jeg har møtt, MEN han er også en av de som spiller mest på banen. Det er **kombinasjonen** av de to som er det viktige. Han har rett og slett spilt veldig mye golf.

– Jeg synes det er mange som misforstår teknikktraining og forsøker å få det til å være noe negativt. Teknikktraining er utvikling. Spaserer du nedover en PGA Tour-range, ser du at mange av spillerne kjører ganske hardcore teknikkøvelser sammen med trenerne sine. At de jobber mye med teknikk, betyr ikke at de forsøker å legge om svingen hele tiden. De bare «fintuner» og strammer skruene, litt om gangen.

Har du ræva teknikk, er det begrensa hvor langt hjernen din kan ta deg!

Viktor Hovland

Viktor sier det ikke er vanskelig å rettferdiggjøre at han vier såpass mye tid på teknikktrening:

– **Det er ikke alle som har en så vedlikeholdsfri sving som Dustin Johnson. Jeg må jobbe veldig hardt med teknikken for at svingen min skal holde et høyt nivå.**

Han mener evnen hans til å snekre sammen gode scorer selv på dager hvor svingen ikke sitter helt, kanskje er hans fremste egenskap som golfspiller.

– Når jeg jobber med svingen, er det en langsiktig plan. Når jeg trener på rangen, kan det hende jeg tar med meg øvelsene ut på banen for å teste det ut i praksis, men når jeg er ute i turnering, tenker jeg null teknikk. Da tenker jeg bare på hva slags slag jeg ønsker å slå, ikke hvordan jeg skal slå slagene. Jeg er knallhard på å skille mellom trening og turnering.

Viktor har også oppdaget at mental styrke er nært forbundet med hvordan han slår ballen:

– **Mange liker å hevde at golf på øverste nivå nesten bare handler om det mentale, men det synes jeg er veldig forenklet. Det er gode slag som gir selvtillit, og det er lettere å være sterk mentalt hvis man vet man er vanskelig å slå. Det er ikke uten grunn at de som er sterke i huet, også er de som slår best.**

– Har du ræva teknikk, er det begrensa hvor langt hjernen din kan ta deg!

Tiden på Oklahoma State har vært en bekreftelse på at han faktisk ikke er så langt unna tour-nivå som han først trodde han var da han kom til USA. Han har hatt muligheten til å spille med flere av de tidligere studentene som nå spiller på PGA-touren, blant andre Peter Uihlein og Rickie Fowler, og har ikke blitt skremt av nivået.

– Det er litt spesielt å tenke på at jeg går i de samme fotsporene som de gikk i for noen år siden. Det er ikke slik at de slår umenneskelige slag hele tiden. Deres største styrke er at de er veldig steady og nesten aldri gjør enkle feil. Jeg har blitt veldig motivert av å se hvor nærme jeg faktisk er. Samtidig legger jeg ikke så mye energi i å tenke for langt fremover. Jeg har mye som jeg må forbedre.

Kunnskapstørst

Da Viktor flyttet til USA, var det Magnus Ohlsson som fortsatt var treneren hans sammen med Niklas Diethelm. Med et atlantehav som plutselig skilte dem, ble det viktig for Viktor å skaffe seg en ny svingtrener som kunne gi ham tettere oppfølging.

På dette tidspunktet visste Viktor at flere i det norske trenermiljøet hadde sperret øynene opp for den hawaiianske instruktøren Kelvin Miyahira, som var i ferd med å bli kjent over hele golf-verden for sine studier i «*micro moves*» – de små svingdetaljene som de beste og mest kraftfulle spillerne i verden har til felles.

Viktor begynte å bli nysgjerrig på hva greia var, og fordypet seg i filosofien til svingguruen. Han tenkte at det kunne være en bra match, og tok kontakt. Han sendte over noen svingvideoer til Miyahira for nærmere analyse, og svaret han fikk, var nok til å overbevise ham at han ville fortsette samarbeidet.

Denny Lucas har trent Viktor Hovland det siste halvannet året. Han sammenlignet Viktor med Justin Rose. (Foto: Privat)

– Jeg synes det er så kult at Viktor søker opp Miyahira på egen hånd. Han ville ikke bare ta til takke med noe Magnus og jeg anbefalte han. Han gikk virkelig grundig til verks for å studere de ulike alternativene, og han var ikke redd for å tenke litt utenfor boksen i jakten på en ny svingtrener, sier Niklas Diethelm.

Kort tid etter at Viktor og Miyahira begynte å jobbe sammen, ble han introdusert for Denny Lucas, en tidligere tourspiller som nå jobbet i trenerakademiet til Miyahira og underviste i hans metoder. Lucas holder til i Florida, noe som passet Viktor bra. De gikk metodisk til verks for å bygge en golfsving som skulle være rustet for et fremtidig liv på touren.

– **Han er en veldig smart gutt. Han pepret meg med spørsmål om golfsvingen. Han ville vite alt som var mulig å vite. Han satte virkelig mine ferdigheter som trener på prøve. Jeg måtte bruke hele kunnskapsrepertoaret mitt for å gjøre ham fornøyd,** forteller Lucas til Norsk Golf.

– *Kan han blir FOR perfeksjonistisk?*

– Jeg er ikke noe bekymret for det. Han er veldig flink til å spille med det han har ute på banen. Hvis han har en dag hvor han ikke klarer å slå drawer, så prøver han ikke å presse det frem på kunstig vis. Han tar det som dagen gir ham. Det er et tegn på modenhet.

Jeg ser mye av Justin Rose i Viktor. Det handler både om attityden deres, kvaliteten på balltreffet og hvordan de begge er totalt fryktløse. Jernspillet til Viktor er noe av det beste jeg har sett noensinne.

Denny Lucas

Da Viktor deltok i sin første U.S. Amateur på Riviera i 2017, avslørte golfbanen en svakhet i spillet hans. Han slo for lavt til å få ballen til å lande mykt på de knallharde greenene og endte til slutt med å misse cuten. Etter turneringen la han seg i selene for å lære seg å slå høyere jernslag, slik de tøffeste amerikanske banene krever.

– **Det viser bare at han setter seg mål, og han gir seg ikke før han når dem. Nå skal vi gjøre ham enda flinkere til å slå høye drawer. Det kommer han til å trenge på Augusta. Han er ikke der bare for å delta. Han har lyst til å vise seg frem,** smiler Lucas.

Lucas vokste opp i Sør-England sammen med Justin Rose. Han sier han kjenner igjen mange av engelskmannen sine kvaliteter i Viktor.

– Man kunne tidlig se at Justin Rose hadde noe forskjellig fra de andre, og jeg ser mye av ham i Viktor. Det handler både om attityden deres, kvaliteten på balltreffet og hvordan de begge er totalt fryktløse. Jernspillet til Viktor er noe av det beste jeg har sett noensinne. Første gang jeg så Viktor live, ble jeg overrasket over hvor aggressivt han spilte. Han har tunnelsyn ute på banen, og der andre bare ser trøbbel, ser han muligheter.

En annen måte Viktor skiller seg ut fra de andre på, er måten han varmer opp før runder.

– Han gikk ikke på rangen før 20 minutter før han skulle slå ut. Da hadde de andre stått der i over en time. Han skulle bare få kroppen varm, så var han «good to go». Han vet at det som skjer på rangen, ikke har noe å si for det som skjer ute på banen.

– **Han vet hva han vil, og han har alltid sin egen måte å gjøre ting på.**

Gjennombrudd

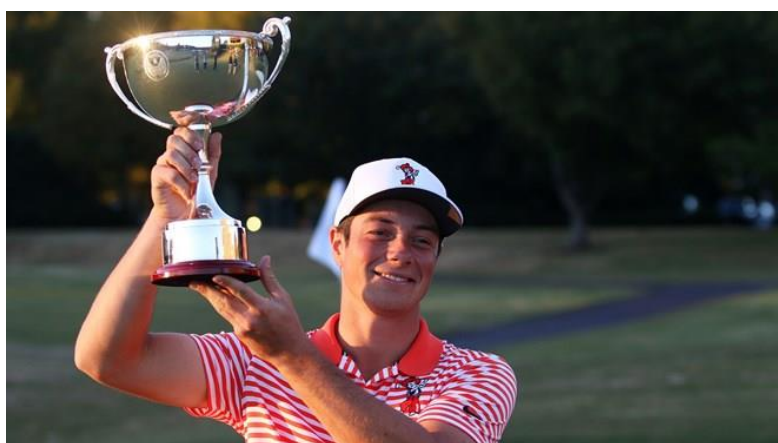
At Viktor har sin egen måte å gjøre ting på, ble tydelig i sommer under hans europatour-debut i Tyskland. Noen uker tidligere hadde Lucas vist Viktor en svingøvelse hvor man skal ta en pause halvveis i baksvingen, før man fullfører baksvingen og trykker på avtrekkeren. Lucas skvatt da han skrudde på TV-en hjemme i Florida og så Viktor plutselig ta med seg denne svingen – som i utgangspunktet var ment som en driving-range-øvelse – ut i turnering. Videoen av svingen gikk viralt på sosiale medier, og Viktor fikk hundrevis av kommentarer på den spesielle bevegelsen – mange av dem negative. Det brydde han seg ikke nevneverdig om.

– Så lenge det funker, så bryr jeg meg ikke, sier han.

Viktor hadde en vellykket førstesesong på Oklahoma State, men var likevel ikke helt fornøyd med svingen. Umiddelbart etter å ha fullført eksamenene sine i desember i fjor dro han rett på hardtrening til Denny i Florida for å løfte spillet før våsemesteret. Så eksploderte det. 2018 ble en historisk sesong for Oklahoma State University; de vant hele ni turneringer, en tangering av deres gamle rekord, og feide all motstand av banen i det avsluttende NCAA-mesterskapet på sin hjemmebane Karsten Creek, foran tusener av hjemmefans. Og alt ble dokumentert på riksdekkende TV i USA gjennom The Golf Channels reality-serie «Driven», som fulgte Viktor og lagkameratene tett gjennom et helt semester.

*Det er så gøy å se hvor langt han har kommet.
Magnus Ohlsson*

Viktors personlige gjennombrudd kom tre måneder før NCAA Championship i turneringen Valspar Collegiate i Florida. Etter å ha vært nærme seier mange uker på rad klaffet det endelig, og Viktor kunne omsider juble for sin første collegetriumf – og også hans etterlengtede første seier internasjonalt. Dette var tilfeldigvis den første uken hvor både Denny Lucas og hans tidligere trener Magnus Ohlsson var på besøk for å se ham i en collegeturnering, og selveste Rickie Fowler var også blant tilskuerne.

*Etter seieren i U.S. Amateur har Viktor vunnet ytterligere to collegeturneringer.
(Foto: Oklahoma State)*

– Det var så sinnsykt kult å se ham. Jeg ble fylt av stolthet. Det er så gøy å se hvor langt han har kommet, sier Ohlsson.
– Det var fantastisk å se ham få belønningen så raskt etter å ha gått «all-in» med treningen sin i vinter. Hvis han klarer å løfte gjennomsnittsnivået sitt til å bli slik han spilte uke etter uke i vår, er det ingen grenser for hvor langt han kan nå

Potensialet er enormt, sier Lucas.

Viktor sier seieren i Valspar Collegiate var en viktig mental barriere å forsere. Frem til da hadde hans internasjonale golfkarriere vært preget av irriterende mange andre plasser.

– Det neste steget i utviklingen min nå er å gjøre det til en vane å vinne. Jeg synes ikke man har noen grunn til å føle seg «kung» før man vinner mange turneringer i året. Men seieren i U.S. Amateur er en bra døråpner for å kunne ta det steget, sier Viktor.

Kunsten å vinne

Niklas Diethelm sier det å lære seg å vinne er en helt egen ferdighet i golf – og det er mange tourspillere som aldri lærer seg den, men likevel ender opp med lange karrierer. Diethelm peker på Henrik Bjørnstad, som regnes som tidenes beste norske herrespiller – uten å ha vunnet en eneste internasjonal turnering i karrieren.

– Han var god nok til å vinne på europatouren, men han gjorde det aldri. Det viser at det å vinne er en egen «skill» på samme måte som andre deler av golf. **Jeg tror ikke Viktor behøver å forbedre golfen sin dramatisk for å ha potensiale til å vinne en majorturnering. Det handler mer om at han må ta de nødvendige mentale stegene og håndtere de utfordringene som han møter, på riktig måte.**

Det er en oppsummering Alan Bratton er helt enig i.

– Det blir interessant å se hva U.S. Amateur-seieren gjør med ham videre. Du skal ikke undervurdere den kraften som en slik seier kan gi.

Bratton mener den største forskjellen på Viktor nå og den Viktor som kom til Stillwater for to år siden, er selvtilliten hans.

– Han har utviklet ferdighetene sine, og han er mye tryggere på seg selv. Det smitter naturligvis over på resten av spillet hans. Han spiller med en mye større ro, og han blir ikke stresset av bogeyer, for han vet at birdiene alltid er rett rundt hjørnet. Jeg er så glad for at golfverden endelig har fått se hva han er i stand til på golfbanen, men også hvor ydmyk og flott person han er utenfor.

Torsdag 8. november debutterer Viktor Hovland på PGA-touren i Mexico. (Foto: Getty Images)

Mye press på skuldrene

I løpet av en sommer har livet til Viktor tilsynelatende blitt snudd på hodet. Selv forsøker han å ikke overdrive omfanget av seieren på Pebble Beach.

– **Jeg står bare med to seiere, og jeg har lang vei å gå for å komme meg til det nivået jeg ønsker å være på. Vi får se hva som skjer i de turneringene jeg skal spille neste år, men utgangspunktet mitt er fortsatt å fullføre de to årene jeg har igjen på college.**

– Jeg prøver ikke lure meg selv. Selv om jeg har vunnet en stor turnering, er jeg ikke plutselig blitt en mye bedre golfspiller over natten.

Jeg prøver ikke lure meg selv. Selv om jeg har vunnet en stor turnering, er jeg ikke plutselig blitt en mye bedre golfspiller over natten.

Viktor Hovland

Magnus Ohlsson ber Golf-Norge om å la Viktor få lov til å utvikle seg videre i sitt eget tempo. Hos en golfnasjon som er sulteforet på gode resultater på herresiden, blir det naturligvis mye press på de unge talentene som kommer frem.

– Jeg forstår at folk er veldig gira nå, og dette er veldig viktig for norsk golfinteresse. Men please, la han være litt i ro nå, bedyrer Ohlsson.

– **Vi må forsøke å realistiske forventninger til ham. Vi må ikke hausse ham opp på samme måte som man gjorde med Martin Ødegaard. Det kan fort bikke over og bli for mye. Det er nok av eksempler på norske stortalenter som har mistet motivasjonen fordi de ikke klarte å leve opp til forventningene.**

Ohlsson insisterer likevel på at Viktor har hodet som kreves for å håndtere dette presset.

– Skal du nå verdenstoppen, må du også lære deg å leve med press. Viktor er innsiktsfull og er god til å analysere seg selv og sitt eget spill utenfra. Jeg tipper at den personen i Golf-Norge som tar MINST av etter seieren i U.S. Amateur, er ham selv.

Alan Bratton mener Viktor har både hjertet og hodet som kreves for å ta steget opp og menge seg blant de store gutta.

– Jeg har sett nok gode spillere opp gjennom årene til å kjenne igjen de spesielle kvalitetene som de har til felles. Viktor må bare fortsette å være seg selv og holde seg tro til de tingene som har tatt ham der han er i dag.

Bratton tror ikke det kommer til å bli vanskelig for Viktor å motivere seg til en ny sesong med collegeturneringer, selv om han vet at han skal spille en håndfull major- og PGA Tour-turneringer neste år.

– Det er en del av vår jobb som coacher å hjelpe til med å holde ham fokusert. Jeg tror kombinasjonen av å konkurrere mot sine likesinnede på college samtidig som han får prøvd seg mot stjernene på PGA-touren er den best tenkelige opplæringen før han skal forsøke å leve et langt liv på touren.

Bannister-effekt

Viktors seier i U.S. Amateur har tent en gnist i golfinteressen i Norge som vi ikke har sett siden Henrik Bjørnstads dager på PGA-touren. Uken på Pebble Beach ble en påminnelse om

hvor fort interessen kan snu. Så gjenstår det å se om Golf-Norge om noen år kommer til å snakke om «Viktor-effekten» på samme måten som norsk sjakk ble løftet av Magnus Carlsen og Casper Ruud har satt fyr på norsk tennis. Magnus Ohlsson håper Viktors prestasjoner kan ha en «Roger Bannister-effekt» på andre spillere i Norge. I 1954 ble Bannister den første som løp en engelsk mile på under fire minutter, noe som frem til da hadde virket som en uopnåelig barriere. Det ble et psykologisk gjennombrudd for andre løpere, som visste at det umulige nå var mulig, og én etter én fulgte de opp med å kopiere Bannisters bragd.

– Vi har mange spillere som har spilt mot Viktor og slått ham her i Norge. Nå ser de at det er en mulighet, sier Ohlsson.

Magnus Ohlsson håper Viktor Hovland kan ha samme effekt på norske golftalenter som Roger Bannister hadde blant andre løpere. (Foto: Getty Images)

*Vi har mange spillere som har spilt mot Viktor og slått ham her i Norge.
Nå ser de at det er en mulighet.
Magnus Ohlsson*

Viktor Hovland begynte på Oklahoma State University fordi han fikk frysninger av skryteveggen i klubbhuset med alle trofeene til universitetets tidligere stjernespillere.

Nå har han selv fått en plass på veggen blant spillerne som kommer til å inspirere fremtidige generasjoner som skal ikle seg Oklahomas oransje farger.

Men aller helst håper Viktor at han kan inspirere de hjemme i Norge.

– Hvis det jeg gjør på golfbanen, kan få flere til å spille golf i Norge, er det noe jeg kommer til å være minst like stolt av som de trofeene jeg har vunnet, sier han.

